

Tot i que molts pensen que l'himne nacional de Catalunya ve dels fets històrics de 1714. Els Segadors (que és l'himne nacional de Catalunya des de final del segle XIX) data d'altre moment històric: el 1640, amb la guerra dels Segadors. Històricament, el rei Felip (de Castella) va posicionar un exèrcit a Catalunya per llançar una ofensiva militar contra França. Aquestes tropes castellanes es van establir després de l'enfrontament a Catalunya i van assolir el país amb les seves depredacions. Això va comportar que el 22 de maig de 1640 segadors catalans entressin a Barcelona amb la finalitat d'alliberar les actuacions de les tropes castellanes. Aquests fets van portar a tota una revolta que va finalitzar amb el Corpus de Sang: la Generalitat va trencar les seves relacions amb el govern castellà i l'exèrcit català va derrotar l'espanyol a la Batalla de Montjuïc (26 de gener de 1641).

L'actual text literari dels Segadors és d'Emili Guanyavents i data de 1899. Utilitza elements de la tradició oral que ja havia recollit anteriorment l'escriptor i filòleg Manuel Milà i Fontanals el 1882. La versió musical és de Francesc Alió, que la compongué l'any 1892 adaptant la melodia d'una cançó ja existent.

El senyal de la Generalitat

La Generalitat de Catalunya, institució política integrada pel Parlament, el Govern i el President, té el seu propi símbol, anomenat senyal de la Generalitat.

El símbol va ser creat l'any 1932 i està format per un oval que porta inscrits pals vermells sobre fons groc o or, emmarcat per rams de fulles de llorer.

Va ser oficialitzat pel Decret de 2 d'abril de 1981.

La bandera catalana

La bandera de Catalunya és una bandera de les anomenades heràldiques, sorgida de la translació del senyal de l'escut dels comtes de Barcelona a un teixit. Possiblement la bandera, penó o estendard dels comtes fou anterior a l'escut. No en tenim referència documental fins al segle XIII, però és una de les més antigues d'Europa.

Al principi, els pals de l'escut eren representats a la bandera, ja verticalment, ja horitzontalment. Aquesta darrera disposició fou la que acabà imposant-se i és la bandera oficial de la nació catalana: faixada amb cinc faixes grogues i quatre de vermelles, totes del mateix gruix.

